

ondertusschen tot gevolg, dat verschillende bastaardrupsen zich konden verpoppen en ons een tweede generatie bladwespen bezorgden. Nu gaat het bestrijden van bastaardrupsen der tweede generatie minder gemakkelijk dan dat van de eerste generatie. Parijsch groen kunnen we dan niet meer gebruiken, daar de sproeistof dan niet van de bessen is verdwenen als deze worden geplukt. De praktijk weet zulks en daarom wordt de eerste generatie dan ook meestal met zorg bestreden.

Tengevolge van de op verschillende plaatsen verkregen slechte resultaten door het minderwaardige Parijsch groen, kregen wij dus een tweede generatie en wel in die mate, dat indien niet werd ingegrepen, de struiken spoedig kaal zouden komen te staan. In de plaatselijke bladen werd dan ook de aandacht van de bessentelers er op gevestigd, dat er op verschillende tuinen een groot aantal eitjes van de bessenbladwesp voorkwam. Geadviseerd werd de struiken in geen geval met Parijsch groen te gaan bespuiten, maar hiervoor chloorbarium te gebruiken. Er werd aangeraden niet eerder te spuiten dan wanneer de rupsjes aanwezig waren, bij droog weer en droge struiken, terwijl de bespuiting zeer nauwkeurig moest worden uitgevoerd, zoodat vrijwel alle blaadjes zouden worden geraakt. Als percentage werd 2 % opgegeven, waaraan zoonoodig gemakshalve 1 K.G. kalk kon worden toegevoegd, daar men dan beter kon zien waar mengesproeid had. Om de bessen niet te bezoedelen werd meestal de kalk achterwege gelaten. De resultaten waren zeer goed te noemen. Wel kon men soms nog enkele bastaardrupsen in de struiken aantreffen, maar dit aantal was zoo gering dat het van geen beteekenis was.

Een geval kwam mij ter oore, waarin chloorbarium aangewend tegen de bessen-bastaardrups in roode bessen, onwerkzaam zou zijn geweest. Daar ik ook zelf op eenige plaatsen bij de kruisbessen beste resultaten kreeg, vermoed ik dat het minder goede resultaat bij de roode bessen aan onoordeelkundige uitvoering der bespuiting moet worden toegeschreven.

Elst (O.B.)

TH. J. DE VIN.

AANTEKENING BIJ BOVENSTAAND ARTIKEL VAN DEN HEER DE VIN.

Het schijnt, dat dit jaar op meerdere plaatsen het voor bestrijding van bessenbastaardrupsen en andere insectenlarven afgeleverde Parijsch groen vervalscht was, soms in zoodanige mate, dat het in het geheel geen arsenicum bevatte. Het is duidelijk

dat dergelijke praktijken het vertrouwen der land- en tuinbouwers in de bruikbaarheid der aan hen verstrekte raadgevingen van den Plantenziektenkundigen Dienst in ernstige mate schokken. Mijnerzijds zullen maatregelen genomen worden om het gebruik van deugdelijke bestrijdingsmiddelen te bevorderen, daar deze voor een doelmatige bestrijding van insecten en insectenlarven uit den aard der zaak onmisbaar zijn.

*De Inspecteur, Hoofd van den
Plantenziektenkundigen dienst,*

Wageningen, 31 Juli 1924.

N. VAN POETEREN.

HET AF- EN INSTERVEN VAN BOMEN.

Dit verschijnsel brengt heel wat pennen in beroering. Ook de mijne wordt daarbij onrustig; mijn phaenologische waarnemingen leiden er als vanzelf toe, ook dergelijke gevallen in de kring van mijn opmerkzaamheid te betrekken. Daardoor heb ik het in 1924 tot grotere afmetingen gekomen instervingsproces reeds van het droge jaar 1921 af gevolgd, en ben ik tot inzichten geraakt, die, altans in deze vorm en draagwijdte, voor zover mij bekend, nog niet naar voren werden gebracht. Mijn tijd liet helaas niet toe, door anatomies onderzoek de waarheid daarvan te toetsen; mogelijk hebben anderen, aan wier werkkring het bestuderen van dit vraagstuk meer direkt aansluit, daartoe beter gelegenheid. Vooral heb ik daarbij op het oog die personen, welke veel gevelde boomen onder de ogen krijgen.

Aan een bomenpest, zoals Mej. Prof. WESTERDIJK het in de N. Rotterd. Crt. van 20 Juli (Ochtendblad B) noemt, in die zin, dat een alles dodende stof of een alles aangrijpend klein organisme door de lucht zou zwerven, geloof ik evenmin als schrijfster. Toch is de verbreiding van het verschijnsel zowel wat tijd, plaats en boomsoorten betreft, te algemeen, dan dat men zich aan het denkbeeld van een overeenkomstige grondoorzaak zou kunnen onttrekken, hetzij dat deze zelf de schade veroorzaakt, of slechts een gunstige gelegenheid schept voor andere schadelijke invloeden, of dat primaire en sekundaire oorzaken samenwerken.

In mijn beschouwingen valt de iepenziekte niet geheel binnen het kader; deze begon reeds vóór 1921 en heeft, alhoewel de aangetaste exemplaren mede in de algemene malaise zullen delen, ook oppervlakkig soms een iets ander karakter. Maar verder treft de aanval verschillende boomsoorten: zelf zag ik eiken, acacia's, beuken, populieren, kastanjes, zilverlinden,